

քանասիրական

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

Աս Աստղն Հիսիսայ :

Ի ուրջ եւ տըխուր գիշերայնոյն
Օ ուարթաճաճանչ վառին հըրատք .
Ի մութ գընտին՝ ցըդարձ նորուն
Շեմին փառօք լուսոյ ջոկատք .

Իւրաքանչիւր գայ յուշիկ
Յաստղապահակն իւր լըռիկ ,
Պատի զերկնիւք շուրջակայ
Եւ անդրէն յետըս դառնայ :

Ունի եւ տիւ հանգոյն նոցին
Լստեղս ի զարդ իշխանութեան ,
Որք ի կապոյտ դաշտս հեռագին
Լնտեպք՝ ընդ հուր շաւեղն երթան .

Յոյլ եւ պայծառ յուղարկուք՝
Սինչ երիկուն աճէ շուք
Պատմեն քանի գունդ շողուն
Նազեն ծածկին զոյգք նորուն :

Իսկ դու զնոց՝ աստղըդ բեւեռին
Գիտես ծագումն եւ մոլտս ի մայր .
Դու միայնակ յերկնիդ ցըրտին
Լնշարժ պահնակ կաս ի հին վայր .
Ընդ կաքաւիչ նոցայն պար
Դու չըշարժես գարշապար ,
Եւ ոչ մըխես ծոց կուսան
Յարեւմըտիցն ուկիան :

Ի տալ տուրնջեան ծայր ծիրանի
Լնտուստ հայիս հեզ՝ յօդ կարմիր ,
Եւ երեկոյ մինչ զօր տանի
Գըտանէ զքեզ ի նոյն քոյ դիր .
Ընդ՝ եւք ալեաց միջօրեայն ,
Ընդ՝ դիտէ զքեզ եւ ժամն այն
Որ զհիւսիսին կոչէ զբոց
Յանցել զերկնից կապոյտ ծոց :

Ըգգործ իւրեանց լոյս եւ խաւար
Ընդ ակնարկեալ քով կատարեն .
Նըխեն քաղաքք յօդս աստղավար ,
Սըրուրք մարտից զարեւ սքօղեն :

Գիշերային փոթորիկ
Գողայ՝ նդ բըլուրս պարաւիկ ,
Հողմ ցերեկի ալէկոծ
Խառնէ զկոհակս ընդ ամպոց :

Հեզ նաւուղիդ կարկնակորոյս
Յանայլայլակ շող քոյ դիմաց
Կառուցեալ զաչս յաներկբայ լոյս
Յափունս ծանօթ ուղղէ զընթաց .
Եւ որք յահեղն ամային
Ըգգիշերայն աստանդին ,
Ի տես լուսոյդ ըսփոփեալ
Օ մոլարն իւրեանց ուղղեն քայլ :

Ս ասն այնորիկ եւ քերդողք հին ,
Ըգգօնք , մոնազք խոր անտառաց ,
Ի ճառագայթ քո դիտէին
Ըգտիպ չըքնաղ բարւոյն անանց ,
Ըյն՝ յոյր ճաճանչ անմըթար
Յաւիտենիցն ի լամբար՝
Եւ ամանակին ուղեւոր
Օ ընթացսն ուղղէ զգուշաւոր :

ՊՐԱՅԻՆԴ

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Լուրովիկոս ԺՁին վարքն ու մահը :
(Տես երես 268) :

Երկրորդ օրը , ամսուն 12ին , թագաւորը հարցուց առջի տեսած պահապանին՝ թէ արդեօք հրաման մը եկա՞ւ իր ընտանիքը տեսնալու խնդրոյն վրայօք . անիկայ պատասխանեց՝ որ « Գեռ հրամանի կը սպասենք » : Ըն ատեն ազաւեց թագաւորը նոյն պահապանին , որ իշխանութեաց եւ թագաժառանգին ինչ պէս ըլլալն իմանայ ու վերջը իրեն իմացընէ , եւ անոնց ալ ըսէ որ նաեւ ինքը աղէկ է : Պահապանը երբոր դարձաւ , ապահովցուց զթագաւորը որ ամէն ալ ողջ առողջ էին : Թագաւորը հրամայեց ինձի որ իր որդւոյն անկողինը վերը թագուհւոյն խուցը տանիմ . վասն զի նոյն գիշերը թագուհին իր խոտէ անկողինը թագաժառանգին տուեր էր որ պառկի . բայց աղաւթի եւ թագաւորին որ գոնէ ժողովքին որոշմանը սպասէ . ան ատեն